

чортів, та місцеві перекази. Крім того збірка ся визначаєть ся ще й тим, що вона зложена з записів самого Федеровского, а се незвичайно рідка поява у фольклористиці, особливо коли взяти на увагу великість матеріялу. Вже за сю саму великанську роботу, яку виконав д. Федеровский, хоч би тільки зовсім механічно, належить ся йому велике признанє. Належить проте бажати, щоби вона як найскорше вийшла у світ, а не кvasила ся по кілька літ, як се було з отсим томом.

В. Г.

Списокъ населенныхъ мѣсть Киевской губерніи, Изданіе кievскаго губернскаго статистическаго комитета, К., 1900, ст. LXXX + 1896 малої вісімки + мапа.

Виданнє, як сказано в передмові, призначене для потреб урядових і приватних інституцій і крім того для обзнайомлення з економічним житєм губернії. Не знаю, о скільки задоволені з нього урядові особи, але сумніваю ся дуже, чи багато послужить воно для економічних інформацій; що-ж до помічної ролі при иньших наукових студиях, то прошу на се виданнє не покладати ніяких надій. Воно стоїть з сього погляду далеко низше від праці пок. Похилевича; історичні примітки дані тільки при повітових містах, і то дрантиві, нема ані місцевих топографічних назв (урочиш, частин села і т. и.), ані навіть не вказано, при якій річці лежить осада — що вже було прийнято давно статистичними комітетами в схему таких описей. Дуже прикро бачити, що кiївський комітет не спроміг ся на ніщо ліпше й користвійше.

М. Г.

Волинскій историко-археологическій сборникъ. Вип. II, Житомиръ, 1900, ст. 114+287.

З розвідок помещених у сiм випуску, дві були вже окремо обговорені, а се Історичні відомости про м. Житомир о. Трипольського та Звичайні люде старої Волині д. Фотинського (Записки т. XLV). Окрім тих єсть тут ще три розвідки, які треба згадати. О. Трипольський подає нам опис і цілу масу вивривків із волинського рукописного євангелія XVI ст. (1571). Се переклад на мову близьку народній, перероблений із звістного Пересопницького євангелія, з задержаннєм деяких окремішностей — білоруської мови. При тим одначе дає він багато цікавого матеріялу для історії й нашої мови. Автор статі доказує, що се євангеліє написане було якимсь Петром у Володимирі заходом кн. Василя Загоровського. Остаточнo ся памятка мусить бути предметом наукового розсліду, бо статя о. Трипольського до сього не може мати претензій*).

*) Автор думає напр., що глосси і дописки в польській мові задля того самого мусять походити від лат. ксьондзів або уніятів.